

השבועון המצור לאינפורמציה

המערכת והמנהלה:
רח' לילינבלום 12, תל-אביב
ת.ד. 136, טל. (ומני) 66785

2/4 '2

כמו עיר

השיניים המנצחות

בשעת נחלת הצהרים במחנה מ. ע. צ. בנגב הציע אחד העובדים, השתתפות, חמש לירות לאדם שיוכל לחקות את כל מעשיו. לשמע ההצעה יצא עובד אחר, בעל זנב (וכסף), קיבל את ההצעה, הראשון פשט את חולצתו. השני גם כן הראשון עלה וקאד על ה

שולחן. השני — אחריו. הדבר נמ' שן כמה זקת עד שלפתע הור' ציא העובד הרא' שון, בתנועת יד' מהירה, את מע' רכת שיניו ה' תותבות.

השני עמד לרגע אובד עצות. אחר הבין כי הפסיד, שלף שטר אדום של חמש לירות והסתלק.

הקורא אברהם אייביצקי, באר שבע, וכה בפרס של 1 ל"י (כחולה).

הצדק עם הקורא נ. פ. עורך מדור התשי' ביץ בלב קיסר רומי עמ' מצביאו שן אכנסוד מוקדון שחי 500 שנה לפני אנסטיוס.

בגליון 157 כותב דוד בינא שהתשבע חנו ביצה לניניה. לדעתו דנייה הזה משעממת. ולכן לא מן הראוי לכנות את התשבע כדנייה.

דב ארליך, חיפה עם כל הכבוד לדעתו של הקורא ארליך, אין המערכת סבורה שיש לו נסיון מספיק בנושא כדי לקבוע באופן מוסמך בדבר דג' רות.

ההרזנים בחרים

ממקור מיומן ומסמך נודע לי באורח מקרי כי משפחות שכולות, שביניהן נפלו במלחמת השחרור, קיבלו כרטיסי בוזר המודיעים להם (לחללים) שהם ברשימת הבוחרים לכנסת השנייה. מקרה מכיש זה ראוי להקעה בצורה החריפה ביותר.

א. כ. תל-אביב על הקורא א. כ. לזכור כי למכונות המור ציאות את פתקי הבחירות אין לב ארגשות.

עינויי הדת

מה הרעש סביב ה"עינויים" המדומים במחנה נילם (העולם הזה 711)? הרי מעט התעמלות לא תזיק לטיפוס זה של מציתים וטרוריסטים. גם עתונכם מזלזל כסדרו הקלרלי במדינה וקורא לך, "מלחמת אינדיאנים" בצורה אירונית. כמה שאני זוכר מספרים. היה נהוג במלחמת אינדיאנים להוריד למנוצחים את הקרקפת. ואכן מאד שווה גם השיטה המועילה ביותר כלפי האינדיאנים הנגאים שלנו.

משה פרויזור, טבעון

רותי, רותי

בקיטוסה של רותי, "גם היא מצליחה" (העולם הזה 709) נראה ספל העצמאות בניירורק כשהלפיד אחוז ביד השמאלית. במציאות, נמצא הלפיד ביד הימנית.

מיכאל מרקס, ירושלים

אחרי שפטרתי את התירון הכלשי בולשת אני אחרי כל תמונה בעלון, ולכסות נוכחתי שאני מתחילה להתמאצ במקצוע. באקסטרור של דוש "רותי, מרומם את המוראל" (העולם הזה 712) נוכחתי שיש נגב בתמונה. החילת העומדת לרביעות בתור, מחזיקה בתמונה הראשונה תיק, אך בתמונה השלישית הוא נעלם. האדם העומד ליד החילת אינו מוצא חן בעיני.

אביבה מורחי, ירושלים המערכת הוציאה מפי דוש הודאה איומה: הוא נגב את התיק בעצמו.

4 x 4 קורא לעולם

כחובב שמחתי על שהכאתם לידעת הצבור פרטים על חוכבות הדרי (העולם הזה 711), אולם הע' מערתי על שזא מצאתי את מלה אחת על חוכבי ההאונה. שמלכר זה שאינם מללככים את האוויר, אינן הם שונים בהרבה מהחוכבים הפעילים. גם הם שולחים ומקבלים כרטיסים. הרוב באונות חוכבי הדרי הוא של מאזינים.

ב. ג. חובב מאזין

לא יתקבצו במדור זה לפרסום שום מכתבים המגיעים למערכת בעיזם השם או הכתובת של שול' חם. קוראים המבקשים לפרסם את מכתביהם ללא ציון שמם האמת, חייבים להסביר את נימוקיהם לך.

בהקדמה (העולם הזה 711) אהם כותבים שאתמול קראים אורולוגיה. מה שבהחלט לא נכון. קוראים לה אורולוגיה.

סלומון אברי, קרית מוצקין הסליחה עם הקורא אברי ועם אברי מיסד' הנילוס, פרופסור יעקב בישאי. נראה שהמניה הירהר על נושאים אנטומיים.

המאבק על היופי

זה שיצר את האדם (אלוקים או דריון) בנה את נוף ואשה בהתאם לצרכיה ותפקידה כחיים. ישנם הברלים אנטומיים ופיוולוגיים בין האשה והגבר. נוף שרירי אינו הולם ומתאים לאשה. עלינו לראות לעירודם ומיתוחם של שרירי האשה אולי יותר מאשר לחיזוקם. מבנה נוף האשה דורש להימנע מתרגילים קשים לנפשים, להרבות בתרגילי נמישות ותנופה.

אי אפשר לתת רצפטים העללים להרזות זו או אחרת. יש בעלות נוף להפליא שאינן שולמות באבריהן. בחפשו לא רק את הוף, אלא גם את הנפש. אנו וכולם, גבר, הרבה יכולים לעיור תרגילי התעמלות, תרגילים במכשירי כפיצור, שחי, כדורסל ואתלטיקה, קלה.

חיים כהן, תל-אביב

עודמו של האיש הקטן

כיצד אתם אומרים כי לפני פלשטר חי ברמת מחיה דומה, לזו של הפועל העברי הממוצע (העולם הזה 715)? האם אתם חושבים כי רבים הפועלים אצלנו שיש להם 4 חדרים? ומה בדבר מכשירי המלביית?

ישראל זוגנמן, ירושלים אל תרחמו על לפני פלשטר המסכן. אם אין לו מקלחת או אמבטיה, הרי זה רק מפני שאין לו צורך בהן. כחיל ששרת ביחידה אנלית ומן מה אני יכול להבטיח לכם שהאנגלים הם העם המתי רחץ פחות מכל עם אחר בעולם.

חנניה מרון, תל-אביב נקודת המוצא של הערים הזה, בפחתו בסידורן זו, מוטעית. העם האנלי התבסס במשך מאות בשנים, מצבו טוב עד אין שעור ממבך מדינת ישראל, המקבץ את הגלויות ומקיים צבא גדול. אסור לפועל העברי לדרוש לעצמו את אותם תנאי המחיה שיש לפועל אמריקאי, או אפילו האנגלי. במקום להראות מכשירי מלבויה, מוטב לתעלם הזה להכירם לראש האנשים את ההכרה שעליהם לחתך על חיי מותרות כדור הזה כדי ליצור חיים בריאים לבניהם.

מקס ש. דורביץ, חיפה העולם הזה מסכים עם הקורא דורביץ, אך אינו סבור שידעת האמת על חיי העמים האחרים יכולה להזיק.

ריח הבחירות

אתם הולכים לבית של בורגנים (דמי מפתח לכל חדר — אלף לירות לפחות) ומתפללים אחר כך שכל הדיירים מצביעים בשביל מפקד, ציונים כלליים, תמים וישר המפלגות הבורגניות, אם תצאו קצת להרית ריח של זבל פרות תשנו את דעתכם.

ישראל ש. חברמסק

העולם הזה יצא לעקרון (ראה עמודים 9-8) הריח את כל הריחות הדרושים להחזרת שיווי המשקל.

רשימתם על שמעון בירנו (העולם הזה 715) נתנה לי רעיון: מדוע לא יתאחדו כל אלה המואים במפלגות ובפוליטיקאים, יקימו רשימה גדולה של לא-מפלגתיים ויכוננו ממשלה של מומחים בירנו כשר התעשיה, ינאל אלון כשר הבטחון, אבא אבן כשר החוץ, וכו'.

שמרה רותי, במידת-מה, על רוח ימים עב' רה, את היתה ב... (לא נזכר את היחידה, כדי למנוע קנאה סיבתית), בחשה כובע-גרב והי' תה מבסוטה מעצמה ומן המדינה שלה.

בשעתו הזמין העולם הזה את קוראותיו הנושאות את השם רותי, להתחרות על ה' תואר "רותי 1951". מספר המועמדות היה רב למדי (נראה שמספר הרוחיות בארץ גדול מן המשוער). אולם הבחירה היתה קשה. לא היתה זאת התחרות של יופי. הכוחה היתה למצוא את הצעירה המסמלת את רותי שלנו. המסקנה — אולי תוצאה של קנאה אבהית — היתה שאין בעצם אף בחורה הדומה לרותי בדיוק, רותי היא טיפוסית מדי, ממוצעת מדי, ואילו הרוחיות החיות, לכל אחת מהן אישיות משלה.

רותי שזכחה בתואר (ובעגילים) היא רותי אחת מגי רבות, נבחרה בשל היותה טיפוס ארצישראלי מובהק, שאיפיותיה וחלומותיה (החיוכים והשללילים כאחד) אופייניים במידה רבה להלך הרוח של בנות גילה.

נעדר ירושדמי מנחם ורדי, תל-אביב אין הכתובת ביד העולם הזה, אם תיוודע לו שנית, יודיע על כך לקורא ורדי.

תשכבים כבשר לתשכין (האחרון) דעתי שעל המעתיק לבדוק אותו לפני ההדפסה, וחבל שהוא עצמו אינו יודע שאנטוניוס (ולא אנטונינוס) שלט בין 1139 ל-1161 לספירה.

נ. פ. תל-אביב

קואופרטיב להיכרות

אולי תפרסמו לטובת הכלל את מספר תיבת הדואר של חזן הנלמוים, את איד שהם נזכרים. המקיימים קואופרטיב להיכרות (העולם הזה 709)? בודאי רבים המחכים לך, מתביישים רק לכתוב לכם.

מנחם ורדי, תל-אביב אין הכתובת ביד העולם הזה, אם תיוודע לו שנית, יודיע על כך לקורא ורדי.

תשכבים כבשר לתשכין (האחרון) דעתי שעל המעתיק לבדוק אותו לפני ההדפסה, וחבל שהוא עצמו אינו יודע שאנטוניוס (ולא אנטונינוס) שלט בין 1139 ל-1161 לספירה.

נ. פ. תל-אביב

הכחיש בתוקף את דברי שכניו, הצבע יציבי. בינתיים מתקרב מועד הבחירות, ותחרות הבחירות של העולם הזה וזכה לזרם של ניחשים. כדי לתת הזדמנות לכל המעריצים לרשום למען ההיסטוריה את ניחושי התוצאות שלהם, נקבע כמועד אחרון למשלוח תשובות היום הרביעי, 25.7.51. החפץ להשתתף ירשום על פתקה האחוזים שלוועתו תקבל כל מפלגה, ויסיף את שמו וכתובתו, וישלח למערכת העולם הזה (כשצל המעטפה מצוין: תחרות הבחירות).

בגליון הבא — האחרון לפני הבחירות — תביא לך מערכת העולם הזה את סיכום עבודתה לקראת הבחירות: היא תגיד לך בעד מי להצביע.

*

לפני שנה בדיוק נכ' נסה להעולם הזה צעיר רה שובכה, שלא נערך רה מאז אף שבוע אחד מדפי העתון: רותי. רותי היא טיפוס. היא הצברית בהא הידיעה, הצעירה הארצי-ישראלית הממוצעת לחלוטין. היא מתגרה בחוקים, מרחמת על ה' חלשים; מתגברת, איך שהוא, בחיך ובלגלוג עצמי, על קשיי החיים. במדינה אשר הרטינה הפכה בה לסגנון-חיים, שמרה רותי, במידת-מה, על רוח ימים עב' רה, את היתה ב... (לא נזכר את היחידה, כדי למנוע קנאה סיבתית), בחשה כובע-גרב והי' תה מבסוטה מעצמה ומן המדינה שלה.

בשעתו הזמין העולם הזה את קוראותיו הנושאות את השם רותי, להתחרות על ה' תואר "רותי 1951". מספר המועמדות היה רב למדי (נראה שמספר הרוחיות בארץ גדול מן המשוער). אולם הבחירה היתה קשה. לא היתה זאת התחרות של יופי. הכוחה היתה למצוא את הצעירה המסמלת את רותי שלנו. המסקנה — אולי תוצאה של קנאה אבהית — היתה שאין בעצם אף בחורה הדומה לרותי בדיוק, רותי היא טיפוסית מדי, ממוצעת מדי, ואילו הרוחיות החיות, לכל אחת מהן אישיות משלה.

רותי שזכחה בתואר (ובעגילים) היא רותי אחת מגי רבות, נבחרה בשל היותה טיפוס ארצישראלי מובהק, שאיפיותיה וחלומותיה (החיוכים והשללילים כאחד) אופייניים במידה רבה להלך הרוח של בנות גילה.

נעדר ירושדמי מנחם ורדי, תל-אביב אין הכתובת ביד העולם הזה, אם תיוודע לו שנית, יודיע על כך לקורא ורדי.

תשכבים כבשר לתשכין (האחרון) דעתי שעל המעתיק לבדוק אותו לפני ההדפסה, וחבל שהוא עצמו אינו יודע שאנטוניוס (ולא אנטונינוס) שלט בין 1139 ל-1161 לספירה.

נ. פ. תל-אביב

מכתבים

מהממשלה וכלה בנסדורי קרוא. "תפסת מרובה, לא תפסת" — נסיון העתון להתקבל על כל החוננים בישוב ירחיקו מכולם.

העולם הזה מוכן להסתכן באובייקטיביותו, המוכנה להתקיף ולשבח כל הראוי לכך (לדע' תו).

ספורט גרמני

אני מתפלל שהעולם הזה (712) מצא מקום יקר להקדיש לפניסיאי גרמני. לדעתי אין מקום לחרשות על הספורט הגרמני בשבועון ישראלי.

נח חומינר, תל-אביב העולם הזה אינו מסכים.

שתי אפשרויות פתוחות לפני כל עתון. יכול הוא להתקיים על חשבון מפלגה או גוף אינטרסנים אחר. יכול הוא להתקיים על חשבון קוראיו.

ימי הבחירות מבהירים את ההבדל. מרבית העתונים במדינה תלויים בתקציבים מפלגתיים. מן הדיון הוא שישרתו את אלה המשלמים בעד קיומם. התוצאה: ביולטיגים מפלגתיים המפרסמים את כל העובדות הנוחות להש' קפות נותני-עבודתם והמעלימים את העובדות שאינן מתאימות להם.

העולם הזה תופס ב' בחירות אלה עמדה בל' תי משוחררת מסביר את רקע הויכוחים, מפרש את טענות המפ' לגות השונות. אם הוא יכול לנקוט בקו זה של אובייקטיביות קיצונית (עד כדי כך שסיביר לח' לוטין לפרסם אף מיר דעות-בתשלום של מפ' לגות, המופיעות בכל שאר העתונים במדינה) הרי זה רק הודות לסיבה אחת: העתון אינו תלוי אף באיש אחד, מלבד קוראיו. אולם יש גם צד שני למטבע: אין זו רק זכות, אלא גם חובה. עתון השווה לתקציב מפלגתי יכול לקבוע את מחירו כאוות נפשו. עתון בלתי-תלוי נאלץ לשנות את מחירו בהתאם להוצאותיו, לסמוך על קוראיו כי יכסו את תקציבו.

בחושים האחרונים עלו הוצאות הייצור של העולם הזה בהתמדה. עלו הוצאות הניר, הגלופות, הדפוס. העתון השתדל לשמור על מחירו — 100 פרוטה — למרות לחץ זה, מבלי להגדיל את השטח הועיר המוקצב למיר הדעת (3%), עתונים אחרים העלו את מחירם, וזו למחיר העולם הזה, אשר מערכתו גדו' הרבה ומספר גלופותיו רב. השבוע החליטה ההנהלה כי אין עוד מנוס מללא המחיר, השתדלה לצמצמה ככל ה' אפשר.

אם יש דבר אחד שהאזרח מתעניין בו יותר מאשר בפתק הבחירות שלו, הרי זה פתק הבחירות של הולדת. כשהלכו סופרי העולם הזה לערוך את מחקרם ברחוב דיונגוף 97/99 (העולם הזה 715) הסבירו כל דיירי הבית גם את ההשקפה הפוליטית של שכניהם. כשנתקלו הסופרים, למשל, בלת ערולה, אמרו השכנים: אל תסרחו, שם גר רופא של הקונסוליה הצ'כית, הוא לא יצביע. תוצאה: למחרת יום פרסום הדברים טילפן הרופא, ד"ר שמואל ברגר, למערכת,

נני הסגנון

ה"מרכם", שלום. לא להתראות" (העולם הזה 712): "הח"כים, יצניי תריסר המפלגות (או דרישמות) משכורותיהם לכד מסתכמות. אוב, יצית ממאמתי אלף לירות לשנה (במשמשי אלף לירות) יותר מאשר תקציב משרד נספעי המלחמה) הוכיחו עצמם. מלבד יצחק סבנקין השתקו, החל' יקונוים לחוק האפסטרופוס על רכוש הנפקדים... 50 מלים במשפט אחד. רחמו על הקורא. מרים גיליס, רמת-ה

המערכת ההליטה להוריד את תקציב ה' מלים של עורך הסגנון ב-10 מלים למשפט.

אובייקטיביות

העולם הזה קורא לעצמו אובייקטיבי, אך הוא מלא בדרי שיסיו נגד חוננים רבים בישוב. החל